

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריית שמע סימן ס

1

דין ברכות לקריאת שמע, ואם צריכים כוונה, ובו ה' סעיפים.

סעיף א

א) ברכה שנייה (א) א אהבת עולם (הגה: א) ו"י אהבה רבה, (ב) וכן נהגין בכלל אשכטם, א ואינה פותחת בברוך, ב] מפני שהיא סמוכה לברכת יוצר אור. ואם היא פוטרת ברכת התורה על סי' מ"ז.

סעיף ב

(ב) ב') קרא ק"ש بلا ברכה א יצא יה' ק"ש (ב) א ג] וחזר וקורא [א] הברכות ב'] بلا ק"ש. * וניל שטוב לחזור ולקרות ק"ש (ב) עם הברכות.

סעיף ג

א ב] ב} סדר הברכות אינו מעכבר, * ב] שם הקדים (ב) שנייה לראשונה (נ) יצא ידי חובה ברכות.

סעיף ד

* (נ) ב') י"א שאין מצות צריכות כוונה, * ב] ג] ג (ויל"א מ) שצראיות כוונה * (ט) ליצאת בעשיית אותה מצוה, * (ט) ג] ג] נ] וכן הלכה.

סעיף ה

הקורא את שמע ולא (יא) כוון לבו בפסוק ראשון שהוא שמע ישראל, לא יצא ידי חובתו. והשאר, אם לא כוון לבו אפילו היה קורא בתורה, (יב) ג] או מגיה הפרשיות האלו בעונת קריית שמע, ב ח] יצא, והוא שכoon לבו בפסוק ראשון.

מגן אברהם סימן ס

א (פמ"ג) (מחה"ש) וחוזר וקורא. ואפי' לא קראן כלל יצא ידי חובת קל"ש עס"י נ"ח ס"ג:

ב (פמ"ג) (מחה"ש) שאם הקדים. ואף ע"ג דאיינה פותחת בברוך וכל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה מ"מ כיוון דעתקנה סוכה לחברתה אף כש庫רא אותה בפ"ע אין בה שם ומלכות [ל"מ] ובתשל' הרשב"א סימן שי"ז כתוב הטעם משום דהוי ברכה קצרה וצ"ע וע' בטור ס"ג: איתתא בכונתו וככתבים והזכירות הלו הם מ"ע لكن כשיאמר ובני בחורת יזכור מ"ת, וקרבתנו מעמד הר סיני, לשך הגודל מעשה עמלק שאין השם שלם, להזחות לך הפה לא נברא רק להזחות ולא לדבר לשון הרע וזיהו זכירת מעשה מרימים, וזכרתם את כל מצות ה' זהו שבת ש школה נגד כל המצות וכשואמר והביאנו לשולם מארכבע כנפות הארץ יניח הכנפות של הטלית שעיל כתפיו ליפול למטה על'ל, וביקשות פ' בחוקותי מביא לך זכור את ה' אלהיך בדבר ונ"ז זכור בפה ע"ש בשם ספרי וניל' שיזכר זה כשיאמר באהבה לאפיקי באותו פעם לא היוओ הבין השם וצריך טעם למה תקנו ל��רות פ' עמלק מה שלא תקנו בזיכרות אחרים עססי תרפא והוא ליל דמ"ת יש לנו חג עצרת ולה' השבת ומעשה מרימים ומעשה עגל לא תקנו שהי' גנותן של ישראל:

ג (פמ"ג) (מחה"ש) וכן הלכה. ודוקא במצב דאוריתא אבל מצות דרבנן א"צ כוונ' [רדבל'ז ה"א ס"ג/ח"ד אלף צד/ומ"צ ח"ב ס"ב כ"ה ס"י תקפ"ט]:
ב (פמ"ג) (מחה"ש) יצא. ע"ג דברעיף ד' פסק דמצות בעי כוונה היינו שיכין לצאת אבל כוונת הלב שישים על לבו מה שהוא אומר א"צ אלא בפ' ראשון עבי סי' ס"ג ס"ד בשם הרשב"א ואע"ג דאמר' בוגם' בקורה להגיה לא יצא היינו כשהיא קורא כהלו כמ"ש תרי' אבל בקורה כהלו יצא כנ"ל ובכ"מ פ"ב ממשמע דס"ל ואפי' לא כיוון לצאת רק בפ' ראשון יצא וכ"מ לשון הרמב"ם ועמ"ש סי' ס"ג ס"ה

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ד

3

הלכה א

כמה נרות הוא מدلיק בחנוכה, מצוות שיהיה כל בית ובית מדליק נר אחד בין שני אנשי הבית מרובין בין שלא היה בו אלא אדם אחד, והמהדר את המצווה מדליק נרות כמנין אנשי הבית נר לכל אחד ואחד בין גברים לבין נשים, ומהדר יתר על זה והועשה מצוה מן המובהר מדליק נר לכל אחד ואחד בלילה הראשון ומוסיף והולך בכל לילה ולילה נר אחד.

הלכה ב

כיצד הרי יהיו אנשי הבית עשרה, בלילה הראשון מדליק עשרה נרות ובכל ליל שני עשרים ובכל ליל שלישי שלשים עד שנמצא מדליק בכל ליל שמיני שמונה נרות.

הלכה ג

מנוג פשטוט בכל עירינו בספרד שהיה כל אנשי הבית מדליקין נר אחד בלילה הראשון ומוסיף והוליך נר בכל לילה ולילה עד שנמצא מדליק בכל ליל שמיני שמונה נרות בין שני אנשי הבית מרובים בין שהוא אדם אחד.

הלכה ד

נר שיש לו שתי פיות עולה לשני בני אדם, מילא קערה שמן והקיפה פתילות, אם כפה עליה כלי כל פתילה ופתילה נחשבת כנר אחד, לא כפה עליה כלי נעשית כמדורה ואפילו כנר אחד אינה נחשבת.

הלכה ה

אין מדליקין נרות חנוכה קודם עם שקיעת החמה אלא עם שקיעתה לא אחרין ולא מקדימים, שכח או הזיד ולא הדליק עם שקיעת החמה מדליק והוליך עד בשותכלת רgel מן השוק, וכמה הוא זמן זה כמו ג' חצי שעה או יתר, עבר זמן זה אינו מדליק, וצריך ליתן זמן בnder כדי שתהייה Dolket וдолקת עד שתוכלה רgel מן השוק, הדלקה וכבותה איתו זוקק להדלקה בפעם אחרת, נשארה Dolket אחר שכלה רgel מן השוק אם רצה לכבotta או לסלקה עושה.

הלכה ו

כל ג' המשנים וכל הפתילות כשרות לנר חנוכה ואף על פי שאין המשנים נשכים אחר הפתילה ואין האור נתלית יפה באותו הפתילות, ואפילו בלילה נ שבת שבתווך ימי חנוכה מותר להדלק במשנים ופתילות שאסור להדלק בהן נר שבת, לפי שאסור להשתמש לנר חנוכה בין בשבת בין בחול ואפילו לבדוק נ מעת או למנthan לאורה אסור.

הלכה ז

נר חנוכה מצוה להניחו על פתח ביתו מבחוץ בטفة הסמוך לפתח הנכנס לבית כדי שתהייה מזוזה מימין ונר חנוכה ת משמאלי, ואם היה דר בעליה מניחו בחילון הסמכה לרשות הרבים, ונר חנוכה שהניחו עלי מעלה מעשרים אמה לא עשה כלום לפי שאיטו ניכר.

הלכה ח

בימי הסכנה מניה אדם נר חנוכה בתוך ביתו מבפנים ואפילו הניחו על שולחן די, וצריך להיות מתוך הבית נר אחר להשתמש לאورو, ואם הייתה שם מדורה אין צורך נר אחר, ואם אדם חשוב הוא שאין דרכו להשתמש למדורה צריך נר אחר.

הלכה ט

נר חנוכה שהדלקו חרש שוטה וקטן י או גוי לא עשה כלום עד שידליקנו מי שהוא חייב בהדלקה, הדליקו מבפנים והוציאו דלק והניחו על פתח ביתו לא עשה כלום עד שידליקנו במקומו, אזו הנר בידו ועמד לא עשה כלום שהרואה אומר לצרכו הוא עומד. * עשית שהייתה Dolket ו долקת כל היום יכול לモצאי שבת מכבה ומברך ומדליקת שההדלקה היא המצווה ולא ההנחה, ומותר להדלקה בnder חנוכה מנד חנוכה אחר. + השם זראב"י מותר להדלק מטר חנוכה לטחינה אחר. א"א תען ידי קינטא.+

הלכה י

ಚזר שיש לה שני פתחים בשתי רוחות צריכה שתיק לנטות, שלא יאמרו העוברים ברוח זו לא הניח נר חנוכה, אבל אם היו מברוח אחת מדליק באחד מהן.

הלכה יא

אורח שמדליקין עליו בתוך ביתו אין צורך להדלק עליו במקום שנתארה בו, אין לו בית להדלק עליו בו צורך להדלק במקום שנתארה בו, ומשתתקפ עמו בשםן, ואם היה לו בית בפני עצמו עליוף שמדליקין עליו בתוך ביתו צורך להדלק בבית שהוא בו מפני העוברים.

הלכה יב

מצות נר חנוכה מצוה חביבה היא עד מאד וצריך אדם להזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבח האל והודיה לו על הנסים שעשה לנו, אפילו אין לו מה יأكل אלא מן הצדקה שואל או מוכר כסותו ולקח שמן ונרות ומדליק.

הלכה יג

הרי שאין לו אלא פרוטה אחת ולפניהם קידוש היום והדלקת נר חנוכה מקדים לקנות שמן להדלק נר חנוכה על היין לקידוש היום הויאל ושניהם מדברי סופרים מوطב להקדמים נר חנוכה שיש בו זכרון הנס.

הלכה יד

תلمוד בבל מסכת שבת דף כא עמוד ב

4A

אין זכות לה, ומותר לשמש לאורה. אמר רבי זירא אמר רב **פתילות** ושםנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת - מדליקין בהן בחנוכה, בין בחול בין בשבת. אמר רבי ירמיה מא依 טעמא דרב - קסביר. **כתבן אין זוקק לה,** **ואסוט להשתמש לאורה.** אמרה רבנן קמיה דאבי ממשיה דרבנן קמיה דאבי ממשיה דרבנן - ולא קיבלה. כי אתה רבנן, אמרה רבנן, מינה לගירסתא דינקנותא. וככבה אין זוקק לה? דרבנן יוחנן - וקיבלה. אמרה אי זכאי גידרתיה לשמעתיה מעיקרא. - והא גمراה! - נפקא מינה לגירסתא דינקנותא. וככבה אין זוקק לה? ורמינהה **מצותה** משתתקע החמה עד שתכללה רגל מן השוק. מי לאו, דאי כבטה הדר מדליק לה! - לא, **דא** לא אדליך - מדליק. ואי נמי לשיעורה. עד שתכללה רגל מן השוק, - ועד כמה? - אמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יוחנן: עד דכלリア ריגלא דתרמודאי.

תנו רבנן: **מצות** חנוכה נר איש ובתו. והמהדרין - נר לכל אחד ואחד. והמהדרין מן המהדרין, בית שמאי אוומרין: יומן ראשון מדליק שמנה, מכאן ואילך פוחת והולך; ובית הלל אוומרין: יומן ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך. אמר עולאל פלייגי בה תרי אמרו ראי במערבא, רב יוסי בר אבין ורב יוסי בר זיביא, חד אמר: טעמא דבית שמאי - כנגד ימים הנכנסין, וטעמא דבית הלל - כנגד ימים היוצאים. וחד אמר: טעמא דבית שמאי - כנגד פרי ההג, וטעמא דבית הלל - דמעלון בקדש ואין מוריידין. אמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יוחנן: שני זקנים היו בצדין, אחד עשה כבית שמאי ואחד עשה דברי בית היל, זה נתן טעם לדבריו - כנגד פרי ההג, וזה נתן טעם לדבריו - דמעלון בקדש ואין מוריידין.

תנו רבנן: **בר** חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ. אם היה דר בעיליה - מניחה בחלוון הסמוכה לרשות הרבים. ובשעת הסכנה - מניחה על שלחנו, ודו"ז. אמר רבא צרין נר אחרית להשתמש לאורה. ואילך מדורה - לא צריך, ואילך חשוב הוא, אף על גב דאיכא מדורה - צריך נר אחרית.

מאי חנוכה? ותנו רבנן: **בליה** בכסליו יומי דחנוכה תמניא איתנו, שלא למספד בהן וдолא להתחנות בהן. שכשנכנטו יונינים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל, וכשבראה מלכות בית חשמונאי ונצחים, בדקו ולא מצאו אלא פרך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, ולא היה בו אלא להדליק יומ אחד, נעשה בו נס והדליקו ממנו ימים. לשנה אחרת קבעום ועשאים ימים טובים **בhallל והודאה.** תנן התם: גוץ היוצא מתחת הפטיש ויצא והזיק - חייב. **גמר שטען** פשתן, והוא עובר ברשות הרבים, ונכנסה פשתחן לתוכן החנות ודלקה בנוו של חנוני, והדליק את הבירה - בעל הגמל חייב. **הניתן** חנוני את נרו מבחוץ - חנוני חייב. רבינו יהודה אומר: בבר חנוכה פטור. אמר רבינא (משמעות דרבנה) + מסורת הש"ס: [משמעות דרבא] + זאת אומרת: **בר** חנוכה מצוה להניחה בתוך עשרה. דאי סלקא דעתך למלعلا מעשרה - לימא ליה: היה לך להניח לעגלה מגמל ורוכבו! - ודילמא אי מיטרחה אליה טובא אני לאמנעו מצוצה. אמר רב כהנא, דריש רב נתן בר מנויי **משמעות דרבוי** תנחות:

רשי' מסכת שבת דף כא עמוד ב

41

אין זוקן לה - הליך בחול שרי.
 ואסור להשתמש לאורה - שהוא נזכר שהוא נר מצוה, וליכא למייחש להטיה.
 ולא קבלה - שלא חשבו לסמוך על דבריו.
 אין זכאי - אילו היה זוכה לומדה התייחס גורסה כמשמעותה ראשונה.
 גירסא דינקוטא - מתקיים יותר משל זקנה.
 לשיעורה - שהוא בה שמן כשיעור הזה, ומיהו, אם כתבה - אין זוקן לה.
 רגלא דתרמודאי - שם אומה, מלקטן עצים דקים, ומתעבין בשוק עד שהולכים בני השוק לבתיהם
 אוור, וכשצרכיכן לעצים - יוצאים וקונין מהן.

נר איש וביתו - נר אחד בכל לילה, ואיש וכל בני ביתו סגי להו בнер אחד.
 והמהדרין - אחר המצאות - עשוי נר אחד בכל לילה לכל אחד ואחד מבני הבית.
 כנגד ימים הנכנסים - העתדים לבא.

ימים היוצאים - שיצאו כבר, וזה שהוא עומד בו נמנה עם היוצאים.
 פרי החרב - מתמעטים והולכים, בקרבתותם פרשת פנחס.
 מעליין בקדש ואין מוריידין - מקרא ילפין לה, במנחות בפרק שני הלחם (צט, א).

מבחוץ - משומם פרסומי ניסא, ולא בראשות הרבנים אלא בחזרו, שבתיהם היו פתווחין לחזר.
 ואם היה דר בעליה - שאין לו מקום בחזרו להניחה שם.
 מניחה - מבפנים, כנגד חלון הסמוך לראשות הרבנים.
 הסכנה - שהוא להם לפרסים חוק ביום אידם שלא יבעירו נר אלא בבית עבודה זרה שלהם, כדאמרנן בגיטין (טז, א).
 נר אחרת - לעשותו היכר לדבר.
 ואי אייכא מדורה - אש, לא ציריך נר אחרת, לפי שימושו לאור המדורה, ויש היכרא שהנר של מצוה היא.
 ואי אדם חשוב הוא - שאינו רגיל להשתמש לאור המדורה.
 ציריך נר אחרת - דאי לא - לא הוי היכר.

מאי חנוכה - על איזה נס קבועה.
 בחותמו - בהצנע, וחותום בטבעתו, והכיר שלא נגע בו.
]
 הכי גרשינן: ועשאום ימים טובים בהלול והודאה - לא שאסוריין במלאה, שלא נקבעו אלא לקרות הלל ולומר על הנשים
 בהודאה.

גץ - ניצוץ, אישיטינציל'יש + ניצוץ+.
 פטיש - קורנס גדול של נפחים.
 בעל גמל חייב - שלא היה לו להגדיל בחבילתו שתכנס לחנות.
 בנר חנוכה פטור - חנוני, שברשות פירסום מצוה הניחה שם.
 זאת אומרת - היא דקתני בנר חנוכה פטור.

כ' כ' כ' כ'

קדשים בזמן טוב, כמו שביארנו, והרי שבת שלחנכה כשר שבותה.

5

ג. אף שם כבטה אינו זוקק לה, צריך לחת בבר חנוכה שמן כשיעור²⁸ שתהא דולקת כדי מצותה. ונראה בעיני שאם הדילקה לפני הרוח וככבר צריך עוד לחזור ולהדילקה במקום שאין הרוח²⁹, שהרי הויאל ואינה יכולה לעמוד לפני הרוח הרוי הוא כמו שלא נתן בה שמן כשיעור³⁰.

ד. וכמה ששיעור מצותה³¹, משתתקע החמה עד שתיכלה רגלי מן השוק. ולא עד שתיכלה רגלי היהודים אלא רגלי הربים, כגון מוכרי עצים³² והחנונים וכיוצא בהן, שדרכו לאחר בשוק אחר חשיכה, ובתווך זה השיעור יכול להדילק אם אישר מהදילק, אבל מכאן ואילך אינו יכול להדילק³³, והרי ביטל המצוה.

ה. מצות נר חנוכה³⁴ איש וbijto, ומהדרין נר לכל אחד ואחד, בין אנשים בין נשים, אבל על הקטנים שאין מחויבין נראה בעיני שaint מדליק, כאמור בקונטרס הראיות³⁵. ומהדרין מן המהדרין, يوم ראשון מדליק נר לכל אחד ואחד, מכאן ואילך מוסיף בכל לילה נר אחד לכל אחד ואחד³⁶, לפי שמעלין בקודש ולא מורידין.

ו. נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ, בין שהיא ביתו פתוח לחצר³⁷ בין שהיא ביתה פתוחה לרשות הרבים. ומזה³⁸ להניחה בטפח הסמוך לפתח הצד שמאלו כשהוא נכנס לביתו, כדי שתהא מזוודה לימי הפתח ונר חנוכה משמאלו. היה דור בעלייה³⁹ מנicha בחולון הסמוכה לרשות הרבים, ובשעת הסכנה, שאין ישראל יכולים לקיים המצווה⁴⁰ בפרהסיא, מנicha על שולחנו ודיו.

ז. וצריך³⁸ נר אחר להשתמש לאורה לפי שאסור להשתמש בבר חנוכה⁴¹. ואם יש מדורה שיכל להשתמש לאורה אינו צריך נר אחר, ואם הוא אדם חשוב, אין דרכו להשתמש לאור המדורה, צריך על כל פנים נר אחר.

ח. מפני מה⁴² קבעו חכמי ימי חנוכה, לפי שבימי מלכות יון היו מצרין לישראל ביותר, וגוזרין עליהם גזירות קשות, ונכנסו יונים להיכל וטימאו כל השמן שבהיכל, וכשגברו מלכי בית השמנאי ונצחים בדקם ולא מצאו אלא פר אחד שלשמן שהיה מונח בחותמו שלכהן גדול, ולא היה בו להדילק אלא יומ אחד, ונעשה בו נס והדילקו ממנו שמונה ימים. לשנה אחרת קבעום ועשאים שמונה ימים, שגורמים⁴³ בהן את ההלל, ומודים על הנס בהדילכת הנירות, ומזכירים אותו בתפלה, ואסור להתענוי בהן ואסור להספיד בהן.

ט. נר חנוכה⁴⁴ שהנicha למלחה מעשרים אמה פסולה, לפי שאין העין שולחת בה.

י. ואסור⁴⁴ להרצות מועות נגד נר חנוכה, שלא יהו מצוות בזווית עליו לעשות בהן חפצי.

יא. ומותר⁴⁴ להדילק נר חנוכה מבר חנוכה, ואפילו על ידי קיסם⁴⁵, שمدליק הקיסם מן הנר ומדליק בו נר אחר שלחנכה, הויאל ולצורך מצוה הוא אין זה ממשום בזין, כאמור בקונטרס הראיות⁴⁶.

יב. נר חנוכה שכבה אסור להדילקה לעשות בו חפצי, שכבר הקצתו למצותו כל ח' ימי חנוכה, וכן השמן הנשאר בבר אסור להסתפק ממנו, כדי ארוג שהקצתו למצותו כל ח' ימי החג, אבל אחר שעברו כל שmonth לילות שלחנכה, שכבר עבר זמן מצותו לממרי, מותר להנחתה בין בר נר הנשאר, כמו שביאר מיל'ה בפסקיו לפנים בסוף פרק כיריה⁴⁷.

יג. עיקר מצות נר חנוכה היא הדילקה, לפיכך אין מדליקין אותה על ידי חרש שוטה וקטנה⁴⁸, לפי שאין בני עונשין ואין חייבין על המצוה,ומי שאינו מחויב בה אינו מוציא אחרים ידי חובתן.

יד. האשה⁴⁹ רואה להדילק, לפי שהנשימים חייבות בבר חנוכה, שאף הן היו באותו הנס שהרי גזרו באותו זמן⁵⁰ כל בתולה שתנסה תבעל להגמון תחללה, ועל ידם נעשה הנס שנתקנא יהודיה בשבייל אח[נו]תו, שלבשה סמרטוטין בשעת החופה, על שהיתה רואה להתביש בושת כזה, ומazon גברו על היונים.

טו. אכסנאי⁴⁹ חייב בבר חנוכה, ומשתחר במעטות עם בעל ביתו לknوت נר שלשמן ולהיות משותף למצוה, ואם יש לו אשה במקומו הרי אשתו מדילקה עליו בbijto ואני צריך להשתחר במקומו שהוא עומד. ואם השכיר דירה⁵¹ לעצמו ויש לו פתח לעצמו, במקומו שהוא עומד חייב להדילק באותו הפתח. ונראה בעיני שאם היה עומד בין הגוים, אף שאין לו בית לעצמו ולא פתח לעצמו, חייב להדילק נר

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב

6

הלכה א

הקורא את **א** המגילה למפרע לא יצא, קרא ושכח פסוק אחד וקרא פסוק שני לו ו חוזר וקורא פסוק ששכח וחזר וקורא פסוק שלישי בלא יצא מפני שקורא אחד למפרע, אלא כיצד מתחיל מפסיק שני שכח וקורא על הסדר.

הלכה ב

מצא צבור שקורא חזיה לא יאמר אקרא חזיה האחרון עם הציבור וଘוזר ואקרא חזיה ראשונה קורא למפרע, אלא קורא מתחילה ועד סוף על הסדר, קרא גושה מעט וଘוזר וקורא אף על פי ששזה כדי לגמר את قوله הוואיל וקורא בעל הסדר יצא.

הלכה ג

הקורא את המגילה על פה לא יצא ידי חובתו, הלווען שמע את המגילה כתובה בלשון הקדש ובכתב הקדש אף על פי שאין יודע מה הוא אומרין יצא ידי חובתו, וכן אם היה כתובה ביוונית ושמה יצא על'פ' שאין מכיר ואפיו היה השומע עברי.

הלכה ד

היתה כתובה תרומות או בלשון אחרות מלשונות הנשים לא יצא ידי חובתו בקריאה אותה אלא המכיר אותה לשון בלבד, והוא שתדירות כתובה בכתב אותה לשון, אבל אם הייתה כתובה בכתב עברי וקורא ארמית לא יצא שנמצא זה קורא על פה, וכךון שלא יצא הקורא ידי חובתו לא יצא השומע ממנו.

הלכה ה

הקורא את המגילה بلا כוונה לא יצא, כיצד היה כתובה או דורשה או מגינה אם כיוון לבו לצאת בקריאה זו יצא ואם לא כיוון לבו לא יצא, קורא והוא מתמנמן הוואיל ולא נרדם בשינה יצא.

הלכה ז

בל"א שהמכוין לבו בכתביה יצא בשנטכוון לצאת בקריאה שקורא נ בספר שמעתיק ממנו בשעה שהוא כתוב, אבל אם נתכוון לצאת בקריאה זו שכותב לא יצא, שאין יוצא ידי חובתו אלא בקריאה מס' כתובה בו בשעת קריאה.

הלכה ז'

הקורא את המגילה וטעה בקריאה וקורא קריאה משובשת יצא, לפי זה שאין מדקקין בקריאה, קורא עומד או יושב יצא ואפיו בცבור, אבל לא יקרא בציבור יושב לכתלה מפני כבוד הציבור, קראוה שנים אפילו עשרה כאחד יצא הקוראן והשומעים מן הקוראן, וקורא אותה גדול עם הקطن ואפיו בציבור.

הלכה ח

אין קוראן בცבור במגילה כתובה בין הכתובים, ואם קרא לא יצא, אלא אם כן הייתה יתרה על שאר היריעות או חסירה כדי שהיא לה הכר, אבל ט' יחד קורא בה ואפיו אינה חסירה ולא יתרה ויוצאה בה ידי חובתו.

הלכה ט

אין כתובין את המגילה אלא בדיו על הגיל או על הקלף בספר תורה, ואם כתבהimenti עפצא י וקלקנותו כשרה, כתבה בשאר מני צבעוניں פסולה, וצריכה בشرطות כתורה עצמה, ואין העור שלה צריך עבדה לשלמה, היהת כתובה על הניר או על עור שאינו מעובד או שכתבה גוי או מן פסולה.

הלכה י

היו בה אותיות מוטושטות או מקורעות, אם רישומן ניכר אפילו היו רובה כשרה, ואם אין רישומן ניכר אם היה רובה שלם כשרה, ואם לאו פסולה, השmittה בה סופר אותיות או פסוקים וקורא הקורא על פה יצא.

הלכה יא

המגילה צריכה תפירה עד שייהו כל עורותיה מגילה אחת, ואני נתפרת אלא בגידין נ בספר תורה, ואם תפירה שלא בגידין פסולה, ואני צריך לתפרק את כל הירעה בגידין בספר תורה אלא אפילו תפיר בנידין שלוש תפירות בקצת הירעה ושלש ט' במאצעה ושלש בקצתה השני כשרה מפני שנתקראת אגרת.

הלכה יב

נדריך הקורא לקורות עשרת בני המן ועשרת ע' בנשימה אחת ט' כדי להודיע לכל העם שגולם נתלו וננהגו כאחד, ומנהג כל ישראל שהקורא את המגילה קורא ופושט ט' כאגרת (להראות הנס) וכשיגמור חזר וכורכה قوله וمبرך.

הלכה יג

שני הימים האלו שען ארבעה עשר וחמשה עשר אסורים בחשוף ותענית לכל אדם בכל מקום, בין לבני כרכין שען חמישה עשר בלבד, בין לבני עיריות שען ארבעה עשר בלבד, ושני ב הימים אסורים בהשוף ותענית ט' באדר הראשון ובادر השני, אנשי כפרים שהקדימו וקראו בשני או בחמשי הסמוך לפורים מותרים ביום קרייאתן ואסורים בהשוף ותענית בשני הימים האלו על'פ' שאין קוראן בהן.

הלכה יד

Առաջ մասին պատճենը կազմության մեջ գտնվել է առաջին աշխարհամարտի ժամանակաշրջանում՝ 1915 թվականի ապրիլի 2-ին:

Այս էլ ավագ զարգացման և զարգացման համար էլեկտրական գույքի առաջընթացը կազմում է առաջնային դրվագը և առաջնային դրվագը կազմում է առաջնային դրվագը:

ԱՎԱՐ ԾԱՀԿ ԲԿ ԱՎԱԼ ԽԸ; ԹԶ ԲԿ ՄԵՐԱ ԽԿ ՄԵՐԱՆ ՀԱ ՋԱՇ Խ ԽՎԱՀԿ ԱՎԱԼ ԽԸ;

ԵԱԼ ՄԱԼ ԹՎԵ ԽԸ, ԻԼ ԳԱԼԱ ԹՎՆ ՇՈՅ ԵԼ ԲԵԼ ԼԱԿԵ ՀՕ, Ա ԽՎԱ ՀԵԼԸ ԹՎԵ ԱՐ

ԵՐԵՎԱՆ ԹԱՏՈՒԱԿ ԼԸ ։ Գ, 2 (ԵՐԵՎԱՆ) ԵՐԵՎԱՆ ԹԱՏՈՒԱԿ ՀԽԱՎԵ ԹՎ ՄԱԼԵ

CL'QCL'.

[Ա] ԽԵ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԾԱՌԱ ԼԵ, ԹԶ (ԱՅ Կ, Պ) ՔԵԼԵՆ ԼԵՎԱԿԱՆ ԳԼԸ ՄԱԼԻՆ ԿՐՑԼԱ ԱՋԱՄԱ ՄԱԿԱՐ ԱՅ ԾԱՌԱ ԼԵ, ԵՐԱ ԼԵՎԱՆ
ԱԿԸՆ Ա

ՃԱԼՎԵՐԸ Ա, Զ ԼԱԿՎԵԿ ԽԵՆԸՆ ՀԱՄԱԿ ԵՎ ԵՎ ԼԱՄԱԿ

[1] Եմուռա ԱՎ ՄՋՋՎՀ ԼՇ; ՇԱԼԱԿԱ ՄԵՆ ԽԸ ԱԼՎԼՋԱ ԾՈՒԱՐ ԱԼ ԽԱԼ ԱԼՎՈ ԼՍԼ ԽԱԼ ԱԼՎՈ ԼԿԱ ԱՄ ԱԼ ՋԵՎԻ՛ ԼՇՎԵ ԸՆՆԱ ԱՎՀԵ՛ :

ԼԵՐ, ԼՀԱ, ԼՐ ՀԽԼՄԼԼ, ՈԸՆ ԼԸ, ՌԼԸՆ ՀԸ ՌԸՆ:

ՏԵՂ ԱՐԵՎ ԱՐԵՎՈ ԼՅ; ՀԱՅԵՎ ԹՊ (ԵԵ Կ, 1) ՏԵՂԱՄ ԱՐԵՎՈ ԶԽ ԾԵՐ, (ԵԵ Կ, Մ) ՄՀԵ ԼՃ ԱՐԵՎՈ ՀՊ ՀԿ ԲԱԼ ԼԿԱ ԱԼ ԼԴԱ Կ, Հ
ԼԵԼԱ ԹԳԳԸ Ե, Ը, ԱԼԿ, ԹԼԳԼ ԼԸՆԸ ԱԼԵՎ ՀԵԽՎ ԱԽՎ, ԹԱԿԿ ՋԱԼՎ ԾԵՐԵՎ

ԵՐԱ ԹՎԵԼԸ ԾՐԸԸ (Յ.՝ ՔՂԼԱ ՇՋԸՆ ՅԸ (ՀՀ Կ.Պ.) ՄԼԱ ԼՇՋԲԸ

લાદાન પ્રકાશ

፳፻፱፭ ሲኋን ኮ.ግ በዚህ ዘመን የሚከተሉት ደንብ በፊርማ የሚከተሉት ደንብ በፊርማ የሚከተሉት ደንብ በፊርማ

ԻՇ ԽԾ ՀԱՅԻ ԾՐԵՎ ԱՋՔ ԻՇ; ԵՎ, (ԵՎ ԿԱ) ԼԵ ԼԵՎԱԿ ԼՆԱԼ. ԱՎԵԼԻ ԳՈՒ ԱՐ ԿԾԿ ՑԱԼ. ԽՈՃ ԼԵՎԱ Շ ԻՇ ԲՈՇ ԼԵՎԱԾ ԵԱՆ

[x] ԱՇԽԱՆ ԱՄ ԱՋՎԵԼ ԽԸ. ԶԴՐԸ ԹԸ (ՀՀ կ. 1.) ՏԼԵԱՄ ԲԿ ԳԼ ԿԱ ՀՐԱ

ՃՆԱ ԽԵՎՈՒ ԼՇ, ԵՐԵՎԱ ԲԱԿԱՎ ՇԱԽԱՎ ԸՆ, ԿՐԱՆ ԽՄ ԱԿԱՎ. ԼԵՎԱՎԱ ԼԽԳՎԱ ԹՄՆ ԱՆ ՔՆ ՀԵՎԱ ԼՇ ԳՕՋ Լ. Կ

[L] የዚህ አረጋግጣት, ይህንንም ሆኖ ፍቃድ ተከተል

፲፻፲፭

1945:10.111.712.11111.1.11.1711.1

ULX GLN ULX G, GLN XUL LCEU XUL CUL MULX GOLD X, LCLQF GOLD C, LCLLN GOLD E, LULIL LGOLD UME, MLCF MULCF C, LKN.

[א] טבילה נטולת; ב-ג (לע' 4,1) טבילה נטולת מושגית קיימת לא, אלא לטבילה נטולת מושגית קיימת לא. טבילה נטולת מושגית קיימת לא, אלא לטבילה נטולת מושגית קיימת לא.

ՃԵԼ ՃԱՐԵՄ ՄԿՇԵՎ ՃԵԼԿ ԼԱՐԵՎ ԳԼԵ Ը

תוספות מסכת שבת דף כא עמוד ב

ג

ואין יכול להדליק בשבת ויל' דא"כ לא הוה צריך ליה למימר בין בחול בין בשבת כיון דחד טעמא הוא אלא היל' למימר אין מدلיקין סתם מಡק אמר בין בחול בין בשבת ש"מ שעוד יש טעם אחר בשבת שלא להדליק בלבד מטעם חול והיינו שמא יטה וא"כ סבר דמותר להשתמש לאורחה ומיהו רב ודק אמר מدلיקין בין בחול בין בשבת לא הוה מחייב מדליק סתם דה"א דוקא בחול אבל בשבת אין מدلיקין שמא יטה דבסתמא לא היתי אומר ש>women אדם יחייב לאסור להשתמש לאורחה וכן הלכתא דנור חנוכה אסור להשתמש לאורחה כרב וכרכ' יוחנןوابני נמי קיבלה ורב יוסף נמי משמעו לקמן דס"ל הכי וככבה אין זוקק לה דוכלוּו סבירא فهو הכי ורב הונא יחיד והוא ולית הלכתא כוותיה.

דאי לאadelik מדליך - אבל מכאן ואילך עבר הזמן אומר הר"י פורת דיש ליוהר ולהדליק בלילה מיד שלא יאחר יותר מדא' ומ"מ אם אחר ידליק מספק דהא משני שינוי אחרינה ולר"י נראה דעתה אין לחוש מתי ידליק דאננו אין לנו היכרא אלא לבני הבית שהרי מدلיקין מבפנים.

והמהדרין מן המהדרין - נראה לר"י דבר' וב' לא קיימי אלא אנר איש וביתו שכן יש יותר הידור دائכה היכרא כמשמעות והולך או מחסר שהוא כנגד ימים הנכנסים או היוצאים אבל אם עושים נר לכל אחד אף' יוסף מכאן ואילך ליכא היכרא שיש בני אדם בבית.

מצווה להניחה על פתח ביתו מבחוץ - ומ"ר דיליכא חצר אלא בית עומד סמוך לרה"ר אבל אם יש חצר לפני הבית מצווה להניחה על פתח חצר دائم לקמן חצר שיש לה ב' פתחים צריכה ב' נרות ואמרי' נמי נר שיש לה שני פיות עליה לשני בני אדם משמע לשני בתים ואם היו מנהחים על פתחיהם היה לזה מימין ולזה משמאלי אבל אי מנהחים על פתח החצר ATI שפיר.

ובשעת הסכנה - נראה לר"י דהינו מכי אותו חברי לבבל כדאמר בפ' כירה (לקמן דף מה. ושם) מהו לטלטל שרוגא דחנוכתא מקמי חברי בשבת ואית דעת השלחן נמי יקחו אותו כדאמר בגיטין (גפ' גז). רבה בר בר חנה חלש אתה חברא שקל שרוגא מקמייו ויל' דאין רגילות לכ' לחפש בבתיהם.

שהיה מונח בחותמו של כ"ג - אם כבר גוזו על הנקרים להיות כזבים (נדיה פ"ד דף לג.) ציל שהיה מונח בחותם בקרע שלא הסיטו הכל'.

מגן אברהם סימן תרעב

๖

א (פמ"ג) (מחה"ש) סוף שלקיעה. היינו צ"ה כמל"ש סי' תשס"ב (ב"ח): במל"ש פ"כ, מצות הדלקתו משתחקע החמה ואם הדליקו ביום אין נאותין ממנו ואין מברכין עליו שכך אמרו אין מברכין על הנר עד שייאתו לאורו עלי'.

ב (פמ"ג) (מחה"ש) הלכך צריך ליתן וכו'. משמעadam הדליק זמן מה אחר שקיעת החמה א"צ ליתן שמן כ"ב רק עד שתתכללה רגל מן השוק ובאגוד' כ' במימוני משמע שהיה دولק יותר ממיל עלי'.

ג (פמ"ג) (מחה"ש) כזה השיעור. ואף עכשו ציריך ליתן בה כשיעור הזה ודלא כייש מקילין זהה [ל"מ רשל בתשוב] אבל אין מצוה בנורות ארוכות דהא לאחר שדלקו כשיעור הזה מותר להשתמש בהן ואין שיר' הידור מצוה אלא בשעת מצוה ואין ראייה מנורות חנוכה של ב"ה דהתם איכא מצוה להדלק נרות בכל יום כנ"ל עלי' ד"מ וניל' זודאי בנר של שמן אין הידור מצוי בין רב למעט אבל בנורות שעווה כשהם ארוכי' הם נאים יותר כמו לוג שמן לנור' לילדי' טבת הארכים ע"ש ובאמת הכל לפי עובי הפתילה:

ד (פמ"ג) (מחה"ש) יכול לכבותה. ורק כת' דין להשתמש לאור' אבל לכבות' שר' וב"ח כ' מאחר דנתנו איסור לכבות ולהשתמש אין להקל ולכ' צדה בדרך עלי'.

ה (פמ"ג) (מחה"ש) א"צ ליזהר. וידליך כשהוא לילה, ובני ביתו מקובצים יחד (מ"צ) וטוב להדלק קודם אכילה (מנוגים) ורק כת' כתוב דאפי' לממוד אסור משנהגע ומני ואפי' התחל פוסק כמל"ש סימן תל"א ס"ב וכ"פ ב"ח וניל' דמי שלא התפלל מעריב מדליק קודם דא"צ זמן לכ' ולילقا למיחס שמא ישכח מעריב וכל' כל' שהוא נוגג:

ו (פמ"ג) כל הלילה. בבי' כתוב דהוי ספיקא דעתה ואם כן משמע שאין לברך אבל מודסתם בש"ע משמע דעתו שיברך ורק כת' כתוב דזוקא עד חצות וא"כ אחר חצות אין לברך ובתגל' כת' כל זמן שבני הבית נוערים אפי' עד עמוד השחר עלי' וכן ליל להורות אבל אם ישנים אין לברך עליהם:

אור שמח הלכות מגילה וחנוכה פרק 7

11

הלכה יב

[יב] ולויקח שמן ונרות כו'.

פירוש גם להדרור והתוספות, וזה שאמר להוסיף בשבח כו'.

הלכה יג

[יד] גודול השלום, שכל התורה כו'.

ל"ב. גיטין דף ל"ט ע"ב כל התורה טלה מפני דרכי שלום היא לדתיכך (משלי ג, יז) דרך נועם וכל נתיבותיה שלום: